

Ivan Albreht:

Večer.

Dva topola za vasjo
strmo zreta pod nebo;
v mraku se gubi dobrava.
Izza gore mesec plava,
potok lahno v noč šumlja,
nežno vabi glas zvoča:

Daj miru nam, dobri Bog
varuj delo naših rok,
zvestim srcem vero hrani,
da za dne spet tebi vdani
zdravi pojdemo na delo,
zdravo delo in veselo ...

Dva topola za vasjo
potonila sta v temo.
Staro, mlado v snu molči,
dokler mirno zlata zora
ne odpre spet dnevu dvora.

Franjo Neubauer:

Jutranjica.

Preden dete se zbudi,
v sobo cvetje mu dehti,
davno prebujeno,
z vonjem napojeno.

Komaj sine rani zor,
ptičkov že zapoje zbor:
Vzbudi se in vzdrami,
dete, pevaj z nami!

Zažari na nebu svet,
pride detece budit:
soba pozlati se,
dete prebudi se.

Fr. Ločniškar:

Bratu.

Ti orješ in režeš brazde v zemljo,
kot delal pred tabo je oče;
smehlja se obraz ti, čeravno z višav
ožiga te solnce pekoče.

Žioljenje zarezalo tebi še ni
na čelo sledov bolečine,
a nam, ki po svetu blodili smo,
zarezalo jih je v globine: ...

Danilo Gorinšek:

Vravec hoče biti kralj ...

Vravec hoče biti kralj:
krono si iz bilk napravi,
žezlo mu je kos lesa,
cunji beli — plašč se pravi.

Ves kraljevski švigne v log,
da tam sprejme poklonilo,
da ondukaj tisoč rok
ga pomoči bi prosilo.

Pride tja — pred njim beži
mlado, staro na vso silo.
Kmet mu pravi: Hvala ti,
dober boš mi — za strašilo.